

Aquest empresari ha posat fi al seu particular 'annus horribilis' i ha deixat el càrrec de president del València CF al qual havia accedit al març del 1994. Amb la seua eixida de la direcció del club, s'obre un període d'incertesa sobre el futur dirigent de l'entitat.

La fi del somni campió de Paco Roig

"Jo he vist molts presidents del València plorar quan deixaven el càrrec. No hauria de dir-ho, però he vist aquesta nit plorar Paco Roig quan ha dimitit", afirmà el dimarts 2 de desembre Pedro Cortés en un programa d'esports d'una emissora de ràdio estatal. Aquest dia, l'afecció valencianista se'n va anar al llit torbada pels canvis en la directiva del club de Mestalla. El diumenge 30 de novembre, després de la derrota per 0-1 davant del Salamanca, Paco Roig va sentir en pròpia cara els càntics de tot l'estadi. "Paco, ves-te'n ja", es va convertir en un lema que va aglutinar tots els afeccionats descontents amb la marxa de l'equip. Un apesarat Roig va abandonar a poc a poc la llotja presidencial amb la consciència que una etapa s'havia acabat en el València CF. De cop i volta, l'empresari va anunciar que se n'anava, que presentaria la dimissió al consell d'administració del club dos dies després. El dilluns 1 de desembre es van disparar els rumors a la capital del Túria i els mitjans de comunica-

ció i els afeccionats feren tot tipus de travesses sobre el nou president.

Travesses presidencials. Jaime Ortí i Pedro Cortés, vice-presidents del València CF, es van col·locar en una posició immillorable en la cursa per aconseguir seure en la poltrona valencianista. Les catorze persones que havien de decidir sobre la possibilitat d'un canvi al club havien estat nomenats per Roig i es van decantar per substituir-lo per Pedro Cortés. A partir d'aquell moment, l'equilibri de poders a l'equip de govern del València es va trastocar. En la gerència del club

es col·locà Manuel Llorente, exgerent de la cadena de supermercats Mercadona, propietat de la família Roig. Llorente és, oficialment, conseller delegat, i se sospita que extraoficialment s'ocuparà de vetllar pels interessos accionaris de la família Roig dintre de la societat anònima esportiva. Però aquest no ha estat l'únic canvi a Mestalla, perquè els consellers Juan Ruiz Huerta, un dels pocs membres del consell d'administració assalariat, i Jaime Molina van dimitir pocs dies després de Roig,

Adéu pactat. "Me'n vaig perquè m'ho demana l'afecció", va dir un Roig trencat durant la conferència de premsa que va confirmar el traspàs de poders a Pedro Cortés. "No me'n vaig per la pressió dels mitjans de comunicació o pels atacs de l'oposició ni pels requeriments notarials, sinó per vosaltres—referint-se a l'afecció—penseu que no puc arribar amb èxit al final del mandat. No em doblegueu davant les mocions de

Paco Roig va deixar la presidència del club a Pedro Cortés.

El paper que farà a partir d'ara l'ex-president valencianista és una incògnita.

censura, ni davant les juntes generals. Me'n vaig perquè vosaltres m'ho demaneu i el club no és meu, sinó de tots vosaltres i he de respondre als vostres crits dels dos darrers diumenges". Després d'aquesta exposició de motius, Roig va fer una mena de xicotet balanç de la seua gestió al capdavant del club: "No he aconseguit un "València campió", però vaig prometre un nou Mestalla i ja podeu veure les obres. Tocàrem el cel amb la punta dels dits, però ara ens veiem en un lloc que no ens mereixem".

Incògnites & accions. Tot i que ja han passat dues setmanes de la dimissió de Roig, és tota una incògnita el paper que pot fer a partir d'ara l'ex-president amb el seu paquet d'accions. Només amb la Corporació M2, Roig ja controla directament 11.371 accions de les 192.225 en què és repartit el club. Opositors com Alfonso Rus, alcalde de Xàtiva pel PP, han acusat Roig de controlar,

QUI CONTROLA EL VALÈNCIA CF?

Corporació M2		11.371*
Tovampor, SA		5.540
Angel Luis Raga Raga		5.122
Chespabros, SL		3.987
Simple Steps, SL		3.582
Fundació València CF		3.025
José López Lluch		3.008
Consulta Negocios Varios		2.925
Pedro Cortés Garcia		2.024
Ramón Romero Martínez		1.869
Empresa Import Export		1.869
José Peris Frigola		1.684
Copropiedad Serrano-Hoyos		1.539
Vicente Alegre Tomás		1.512
Quimicer, SA		1.300
Manuel Torres Cervera		1.009
Copal, SA		828

* Accions Anti-Roig
 Roig No definites

Un València convuls (1994 -1997)

L'etapa de Paco Roig com a president del club ha estat sens dubte la més convulsa de la seua història. Des que derrotà Ramon Romero per més de 9.000 vots en les eleccions del dia 9 de març de 1994, han passat per l'equip uns seixanta jugadors. Els resultats esportius han estat més aviat pobres: un subcampeonat de Lliga i de Copa del Rei la temporada 95/96, quan l'equip es trobava sota les ordres de Luis Aragonés. Malgrat aquesta fita esportiva, l'home que cobrava l'1% del pressupost del club no ha tingut un jugador franquícia, com diuen els nord-americans, sobre el qual edificar un equip "campió". Ho va intentar amb Romário però el tret li va eixir errat. El va fitxar la temporada 96/97 però el xoc de personalitats entre el tècnic madrileny Luis Aragonés i el del campió del món va ser com el de dos trens d'alta velocitat. Romário, desgraciadament per Paco Roig, no va ser l'estrella que havia de portar l'equip a la consecució d'un tí-

tol. Altres jugadors com el búlgar Lubo Penev i el montenegrí Pedja Mijatovic, sobre els quals s'havia edificat l'equip abans de l'arribada de Roig a la presidència, van acabar eixint del club que els havia llançat a la fama més aviat per desavinences personals amb l'empresari que altra cosa.

Però, tot s'ha de dir, l'ex-president també ha estat l'artífex de la tornada del club als colors històrics blanc i negre en el seu uniforme, ha reintroduït les bandes de música al camp i ha posat una megafonia en valencià en un camp en què feia molt de temps que no s'escoltava la nostra llengua pels altaveus. Tots aquets fets contrasten amb la seua política de fitxatge d'estrelles, com el del colombià Victor Hugo Aristizabal, l'*Escorpí*, o el brasiler Viola, Mazinho, el rus Oleg Salenko, etc. En aquesta cursa automobilística per fer un equip "campió" s'han quedat sense benzina homes com el porter González, Quique Sánchez Flores, Arroyo,

Eloy, Álvaro, Maqueda, Juan Carlos, etc. Des de la temporada 94-95 han abandonat el club una mitjana de vuit homes cada any. Roig ha fet una inversió en fitxatges que ha superat els deu mil milions de pessetes per aconseguir uns títols que no han arribat. El més car va ser l'argentí Burruto Ortega, que va costar 1.700 milions de pessetes la temporada passada. Però també el moviment al banc ha estat intens per als entrenadors. Roig ha utilitzat Guus Hiddink, l'ex-seleccionador nacional brasiler Carlos Alberto Parreira, Luis Aragonés, l'argentí Jorge Valdano, i l'italià Claudio Ranieri. Curiosament Roig va donar carta blanca a Valdano, tot i que ja a l'estiu era molt criticat, per fer un equip a la seua mesura amb Romário com a gran estrella. Tres derrotes va durar Valdano al banc valencià, ja se sap, no ha estat la gran virtut de Paco Roig mentre ha estat president del València C.F. M. R.

EXPOSICIÓ EL GUST D'AUSIÀS MARCH

PALAU DELS BORJA. GANDIA

ORGANITZA:

COL·LABORA:

Desembre:

HORARI DE NADAL

Gener:

dia 6, dissabte, de 17 a 20 hores
 dia 7, diumenge, de 17 a 20 hores
 dia 8, dilluns, tancat
 dia 24, dimecres, de 9 a 13 hores
 dia 25, dijous, tancat
 dia 26, divendres, de 9 a 13 hores i de 17 a 20 hores
 dia 31, dimecres, de 9 a 13 hores, vesprada tancat

dia 1, dijous, de 17 a 20 hores
 dia 6, dimarts, de 17 a 20 hores

mitjançant empreses fantasma com Tovampor, SL, i Chespatbross, SL, el València CF Societat Anònima Esportiva. Rus té la lliçó apresada després del seu intent de traure Roig de la presidència l'estiu passat. El polític es va trobar el camí barrat per l'aparició d'aquestes empreses amb més de deu mil accions a favor de Roig de cop i volta. Siga com vulga, l'ex-president va anunciar la venda ràpidament. "Tinc unes accions i no sé si vendre-les". Segurament a qualsevol persona que veiera la composició accionarial del València li estranyaria aquesta frase. Roig domina unes 25.000 accions, no personalment, sinó mitjançant empreses i corporacions. Si decideix vendre aquest paquet no li faltaran ofertes, sobretot d'alguna plataforma digital com ja ha apuntat algun sector del valencianisme. Si tenim en compte que les accions tenien un valor nominal de 8.000 pessetes a l'hora de la compra i que el projecte d'eixida a borsa del club és qüestió de temps, el preu pot arribar a les 140.000 o a les 180.000 pessetes en poc temps.

El nou president, Pedro Cortés, ja s'ha avançat a la més que possible convocatòria d'eleccions al València amb un avís per als navegants en les procel·loses aigües accionaries del València CF: "No vull que el València siga d'uns quants [...] El club s'ha d'obrir a les crítiques. El que no vull és un València amb accions per ací i accions per allà. Si no, el club no eixirà mai avant. Si volem estar tots units, per a què em serveixen les accions si l'única cosa que em fan són enemics? De què em serveixen si vostès, mentre les tinga, no em volen?". Esportivament l'equip de Claudio Ranieri veu el descens a Segona Divisió com una realitat que setmana a setmana es confirma. La segona volta del campionat de Lliga es presenta decisiva, però potser més important sembla el paper que tindran d'ara endavant, Paco Roig i les seues accions. El futur del València CF depèn en bona mesura de com les faça servir.

Mario Reyes